

[Jensen (Broby).]

dagspartierne i det, thi saa var den politiske Strid aldeles ikke holdt ude. Naar vi nu i Dag staar overfor, at der er sket Forhøjelser mod i Fjor, kan man regne det, som man vil, men eet er givet, at man kun faar det gunstige Resultat, som den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. Povlsen pegede paa, ved at lade Johannes V. Jensens 2 400 Kr. gaa ud og saa flytte dem over paa en anden Post, de livsvarige Hædersgaver. Enhver kan se, at den Besparelse, der opnaas derved, er af tvivlsom Natur.

Med Hensyn til de enkelte Personer, der skal have Understøttelser paa Forfatterlisten, vil jeg gerne sige, at naar den højtærede Minister udtalte, at man skulde undgaa disse pinlige Debatter her i Tinget, er jeg i og for sig ikke uenig med ham, men saa bør man ogsaa fra den højtærede Ministers Side undlade at sætte ind Understøttelser til disse meget omstridte Forfattere, tilmed naar den Indstilling, der kommer fra Udvalget, er meget delt; der har netop i Udvalget været stærk Modstand mod, at Bergstedt fik en Forhøjelse paa 300 Kr. Naar man gør det, kan der ikke undgaaes Debatter her. Og jeg mener heller ikke, at man skal undgaa dem, for saa forskærtser vi Muligheden for, at det dog til syvende og sidst er Tinget her, der skal træffe Beslutning.

Med Hensyn til Forhøjelsen til Harald Bergstedt vil jeg sige, at jeg overhovedet er imod, at denne Forfatter faar Understøttelse og naturligvis endnu mere imod, at hans Understøttelse forhøjes. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse læse et enkelt Citat op af Harald Bergstedt, der viser, at han ikke selv mener, at han for Fremtiden skal have Understøttelse. Det er et Interview i „Ekstrabladet“ af 12. Juni 1930. Deri siger Bergstedt til Intervieweren, der spørger ham, om han er færdig med Kulturlivet:

„Jeg tror, ærlig talt, at alle de, der hyler over, at jeg er saa taktløs, de er ikke saa forargede — mange af dem vaander sig selv under Taktens tusinde forlorne Hensyn.“

Intervieweren spørger da, om han er saa ubegrænset stærk, at han kan tillade sig en hensynsløs Kritik. Bergstedt svarer:

„Ja, det er jeg! — For jeg har resigneret med Hensyn til den raffinerede Kunst! Jeg kommer aldrig i Teater — aldrig! Jeg gaar aldrig til Koncert — aldrig! Jeg læser aldrig en Bog — aldrig! Jeg lever helt uden for det, som Takt og Tone kalder for Kulturlivet! Jeg lever fuldt ud i mit Agitationsliv og i hele det

Liv, som nu gror op i Folkets store Verden.“

Det vil sige, at Bergstedt siger, han er færdig med at være Forfatter. Nu er han kun Agitator for Socialdemokratiet. Det er i den Egenskab, han faar Understøttelse. Og han siger til sidst:

„Derfor føler jeg ogsaa, at jeg i og for sig heller ikke har noget egentligt Krav paa en kunstnerisk Plads i hele denne Takt- og Toneverden, som jeg staar i Opposition til.“

Han indrømmer altsaa selv, at han har intet berettiget Krav paa at komme i Betragtning og faa Understøttelse paa dette Budget.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 230—250
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 251
vedtoges med 71 Stemmer mod 47.

Ændringsforslagene Nr. 252—301
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 302
vedtoges med 75 Stemmer mod 53.

Ændringsforslag Nr. 303
vedtoges med 75 Stemmer mod 51.

Ændringsforslag Nr. 304 betragtedes som
vedtaget ved Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 303.

Ændringsforslagene Nr. 305 og 306
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 307 og 308 betragtedes som
vedtagne ved Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 302.

Ændringsforslagene Nr. 309—323
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 414
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 426
vedtoges uden Afstemning.